

Samling af Afgørelser

DOMSTOLENS DOM (Tredje Afdeling)

28. februar 2019 *

»Appel – dumping – gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 – import af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater – endelig antidumpingtold – dumpingmargen fastsat landsdækkende – annullationssøgsmål – repræsentative sammenslutninger for ikke-eksporterende producenter og forhandlere/blandingsproducenter – søgsmålskompetence – umiddelbart berørt – individuelt berørt«

I sag C-465/16 P,

angående en appel i henhold til artikel 56 i statuten for Den Europæiske Unions Domstol, iværksat den 20. august 2016, og en kontraappel i henhold til artikel 176 i Domstolens procesreglement, iværksat den 7. november 2016,

Rådet for Den Europæiske Union ved S. Boelaert, som befuldmægtiget, bistået af avocată N. Tuominen,

appellant,

de øvrige parter i appelsagen:

Growth Energy, Washington (De Forenede Stater),

Renewable Fuels Association, Washington,

ved advocaat P. Vander Schueren, bistået af avocats N. Mizulin og M. Peristeraki,

sagsøgere i første instans,

Europa-Kommissionen ved T. Maxian Rusche og M. França, som befuldmægtigede,

ePURE, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol ved avocats O. Prost og A. Massot,

intervenienter i første instans,

har

DOMSTOLEN (Tredje Afdeling),

sammensat af formanden for Fjerde Afdeling, M. Vilaras (refererende dommer), som fungerende formand for Tredje Afdeling, og dommerne J. Malenovský, L. Bay Larsen, M. Safjan og D. Šváby,

* Processprog: engelsk.

generaladvokat: P. Mengozzi,

justitssekretær: A. Calot Escobar,

på grundlag af den skriftlige forhandling,

og efter at generaladvokaten har fremsat forslag til afgørelse i retsmødet den 3. oktober 2018,

afsagt følgende

Dom

- 1 I sit appelskrift har Rådet for Den Europæiske Union nedlagt påstand om ophævelse af Den Europæiske Unions Rets dom af 9. juni 2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet (T-276/13, herefter »den appellerede dom«, EU:T:2016:340), hvormed Retten dels antog det annulationssøgsmål, der blev anlagt af Growth Energy og Renewable Fuels Association til prøvelse af Rådets gennemførelsesforordning (EU) nr. 157/2013 af 18. februar 2013 om indførelse af en endelig antidumpingtold på importen af bioethanol med oprindelse i Amerikas Forenede Stater (EUT 2013, L 49, s. 10) (herefter »den omtvistede forordning«), til realitetsbehandling, dels annullerede denne forordning, for så vidt som denne sidstnævnte vedrørte Patriot Renewable Fuels LLC, Plymouth Energy Company LLC, POET LLC og Platinum Ethanol LLC, som er bioethanolproducenter og medlemmer af Growth Energy og af Renewable Fuels Association.
- 2 Med deres kontraappel har Growth Energy og Renewable Fuels Association for Domstolen nedlagt påstand om dels ophævelse af den appellerede dom, for så vidt som den kun antog deres søgsmål til realitetsbehandling i begrænset omfang, dels annulation af den omtvistede forordning, for så vidt som denne sidstnævnte berører dem, eller subsidiært at hjemvise sagen til Retten, således at den kan træffe afgørelse om deres anbringender.

Sagens baggrund og den omtvistede forordning

- 3 Baggrunden for tvisten er anført af Retten i den appellerede doms præmis 1-18 og kan med henblik på nærværende sag sammenfattes som følger.
- 4 Efter en klage, der blev indgivet den 12. oktober 2011 af ePure, de Europese Producenten Unie van Hernieuwbare Ethanol (European Producers Union of Renewable Ethanol Association), offentliggjorde Europa-Kommissionen den 25. november 2011 en meddelelse om indledning af en antidumpingprocedure vedrørende importen af bioethanol med oprindelse i USA (EUT 2011, C 345, s. 7), hvori den anførte, at den havde til hensigt at udtage stikprøver med henblik på at udvælge de eksporterende producenter i De Forenede Stater, som var omfattet af undersøgelsen inden for rammerne af denne procedure (herefter »undersøgelsen«).
- 5 Ved skrivelse af 16. januar 2012 meddelte Kommissionen fem selskaber, der var medlem af Growth Energy og af Renewable Fuels Association, nemlig Marquis Energy, Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET og Platinum Ethanol, at de var blevet udtaget til at indgå i stikprøven af eksporterende producenter.
- 6 Den 24. august 2012 fremsendte Kommissionen den foreløbige underretningsskrivelse til Growth Energy og Renewable Fuels Association om, at undersøgelsen ville fortsætte uden vedtagelse af foreløbige foranstaltninger og blive udvidet til også at omfatte forhandlere/blandingsproducenter. I dette dokument blev det anført, at det på dette tidspunkt ikke var muligt at vurdere, om udførelsen af bioethanol med oprindelse i De Forenede Stater var blevet gennemført til dumpingpriser, med

henvisning til, at producenterne i stikprøven ikke sondrede mellem hjemmemarkedssalg og eksportsalg, og at de gennemførte hele deres salg til ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere/blandingsproducenter i De Forenede Stater, som derefter blandede bioethanol med benzin og solgte det videre.

- 7 Den 6. december 2012 fremsendte Kommissionen den endelige underretningsskrivelse til Growth Energy og Renewable Fuels Association, hvori den på grundlag af dataene fra de ikke forretningsmæssigt forbundne forhandlere/blandingsproducenter undersøgte forekomsten af dumping, der kunne forvolde EU-erhvervsgrenen skade, og påtænkte at indføre endelige foranstaltninger med en landsdækkende sats på 9,6% i en periode på tre år.
- 8 Den 18. februar 2013 vedtog Rådet på grundlag af Rådets forordning (EF) nr. 1225/2009 af 30. november 2009 om beskyttelse mod dumpingimport fra lande, der ikke er medlemmer af Det Europæiske Fællesskab (EUT 2009, L 343, s. 51) (herefter »grundforordningen«), den omtvistede forordning, hvorved der blev indført en antidumpingtold på bioethanol, kaldet »brændstofethanol«, med en landsdækkende sats på 9,5% i en periode på fem år.
- 9 Det fremgår af den appellerede doms præmis 16, at Rådet i 12.-16. betragtning til den omtvistede forordning konstaterede, at undersøgelsen havde vist, at ingen af producenterne i stikprøven havde udført bioethanol til EU-markedet, og at det ikke var de amerikanske bioethanolproducenter, men forhandlerne/blandingsproducenterne, der var eksportører af den pågældende vare til EU, hvorfor Rådet for at kunne gennemføre dumpingundersøgelsen havde støttet sig på oplysningerne fra de to forhandlere/blandingsproducenter, som havde indvilget i at samarbejde.
- 10 Det anføres ligeledes i den appellerede doms præmis 17, at Rådet i 62.-64. betragtning til den omtvistede forordning forklarede, at der burde fastsættes en landsdækkende dumpingmargen, såfremt det på grund af bioethanolindustriens struktur og den måde, hvorpå den pågældende vare blev fremstillet og solgt på det amerikanske marked og eksporteret til Unionen, ikke var praktisk muligt at indføre individuelle dumpingmargener for amerikanske producenter.

Sagen for Retten og den appellerede dom

- 11 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 15. maj 2013 anlagde Growth Energy og Renewable Fuels Association sag med påstand om annullation af den omtvistede forordning.
- 12 Efter delvist at have antaget søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association til realitetsbehandling tog Retten det andet led af deres andet anbringende om, at Rådet havde tilsidesat grundforordningens artikel 9, stk. 5, til følge og annullerede som en følge deraf den omtvistede forordning, for så vidt som den vedrørte fire af de fem amerikanske producenter i stikprøven, som var medlemmer af de to sammenslutninger.
- 13 Retten foretog i den appellerede doms præmis 42-162 en undersøgelse af, om søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association kunne antages til realitetsbehandling ved successivt at undersøge, om betingelserne for deres søgsmålsret i deres egenskab af sammenslutning, dernæst deres søgsmålskompetence og endelig deres søgsmålsinteresse var opfyldt.
- 14 Retten foretog således i den appellerede doms præmis 45-64 i første ombæring en undersøgelse af, om betingelserne for anerkendelse af sammenslutningers søgsmålsret, og bemærkede indledningsvis, at en sådan ret kun kunne indrømmes Growth Energy og Renewable Fuels Association i deres egenskab af sammenslutninger, der repræsenterer interesserne hos amerikanske bioethanolproducenter, i tre situationer, nemlig henholdsvis, når en retsforordning udtrykkeligt indrømmer en søgsmålsret, når de virksomheder, som den repræsenterer, eller visse af dem individuelt har søgsmålskompetence, eller når de kan gøre en egen interesse gældende.

- 15 Den fastslog først i den appellerede doms præmis 47 og 48, at Growth Energy og Renewable Fuels Association ikke kunne påberåbe sig det første tilfælde, for så vidt som de ikke havde anført nogen lovbestemmelse, som indrømmer dem en specifik ret til at anlægge sag, og ingen af oplysningerne i sagsakterne gjorde det muligt at konkludere, at der forelå en sådan bestemmelse.
- 16 Dernæst sondrede Retten i den appellerede doms præmis 50 for så vidt angår det andet tilfælde mellem fire kategorier af erhvervsdrivende, der var medlemmer af Growth Energy og af Renewable Fuels Association.
- 17 I denne forbindelse afviste den i den appellerede doms præmis 51 for det første deres søgsmål, for så vidt som dette var blevet indgivet på vegne af Marquis Energy, selv om dette selskab havde anlagt sit eget søgsmål, der var blevet registreret under sagsnr. T-277/13.
- 18 For det andet afviste den i den appellerede doms præmis 52-55 søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association med den begrundelse, at dette søgsmål var blevet indgivet på vegne af to forhandlere/blandingsproducenter af bioethanol, nemlig Murex og CHS, for så vidt som disse forhandlere/blandingsproducenter kun var »associerede« medlemmer af sammenslutningerne uden stemmeret. Retten fastslog, at disse to virksomheder ikke havde mulighed for at gøre deres interesser gældende i forbindelse med de pågældende sammenslutningers eventuelle repræsentation, således at disse sidstnævnte ikke havde søgsmålskompetence.
- 19 Den anførte for det tredje i den appellerede doms præmis 56, at det skulle undersøges, om søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association skulle antages til realitetsbehandling, for så vidt som disse for det første repræsenterede de fire producenter i stikprøven ud over Marquis Energy-koncernen og for det andet alle andre medlemmer ud over de fire producenter i stikprøven, Marquis Energy eller forhandlerne/blandingsproducenterne Murex og CHS.
- 20 Endelig fastslog Retten i den appellerede doms præmis 63, at der for så vidt angår det tredje tilfælde skulle foretages en undersøgelse af, om Growth Energy og Renewable Fuels Association havde en særlig interesse i deres egenskab af sammenslutning, som havde deltaget i antidumpingproceduren.
- 21 Retten foretog i anden ombæring i den appellerede doms præmis 64-154 en analyse af, om Growth Energy og Renewable Fuels Association havde søgsmålskompetence ved successivt at undersøge deres individuelle søgsmålskompetence og dernæst deres søgsmålskompetence i deres egenskab af repræsentanter for de amerikanske producenter i stikprøven og endelig deres søgsmålskompetence i deres egenskab af repræsentanter for deres medlemmer ud over de amerikanske producenter i stikprøven.
- 22 Retten fastslog for det første i den appellerede doms præmis 77-87, at Growth Energy og Renewable Fuels Association selv havde søgsmålskompetence i henhold til det tredje tilfælde som følge af de proceduregarantier, som grundforordningens artikel 6, stk. 7, artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 20, stk. 2, 4 og 5, indrømmer sammenslutningerne, men udelukkende med henblik på beskyttelse af de processuelle rettigheder, som de påberåbte sig inden for rammerne af deres tiende anbringende.
- 23 Retten fastslog for det andet i den appellerede doms præmis 90-150, at de amerikanske producenter i stikprøven havde søgsmålskompetence i forhold til den omtvistede forordning, og fastslog følgelig, at søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association i deres egenskab af repræsentanter for deres interesser kunne antages til realitetsbehandling.
- 24 Den konstaterede dels i den appellerede doms præmis 92-104, at de amerikanske producenter i stikprøven var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning, idet den i den pågældende doms præmis 105-118 forkastede Rådets og Kommissionens argumenter for det modsatte.

- 25 Inden for rammerne af sin undersøgelse af, om de amerikanske producenter i stikprøven var umiddelbart berørt, henviste Retten først i den appellerede doms præmis 92 til sin praksis, hvorefter et selskab, hvis varer belægges med antidumpingtold, er umiddelbart berørt af en forordning, der indfører denne antidumpingtold, eftersom denne forordning forpligter medlemsstaternes toldmyndigheder til at opkræve tolden uden nogen mulighed for at udøve et skøn.
- 26 Den fastslog dernæst i den appellerede doms præmis 93-104, at de amerikanske producenter i stikprøven var umiddelbart berørt af den antidumpingtold, der blev indført ved den omtvistede forordning med den begrundelse, at de var producenter af den vare, som i forbindelse med dens indførsel til EU siden ikrafttrædelsen af den anfægtede forordning var blevet belagt med antidumpingtolden.
- 27 I denne forbindelse støttede den sig i den appellerede doms præmis 93-97 på fire konstateringer vedrørende bioethanolmarkedets funktionsmåde, som fastlagt af Rådet, idet denne sidstnævnte selv i den omtvistede forordning havde lagt til grund, at en betydelig mængde bioethanol fra de fire amerikanske producenter i stikprøven var blevet eksporteret regelmæssigt til EU i løbet af undersøgelsesperioden.
- 28 Endelig forkastede den i den appellerede doms præmis 105-118 Rådets og Kommissionens argumenter. Den anførte i denne forbindelse i den appellerede doms præmis 114 bl.a., at selv hvis det er forhandlerne/blandingsproducenterne, der bærer antidumpingtolden, og at det måtte vise sig, at omsætningskæden for bioethanol afbrydes, således at disse forhandlere/blandingsproducenter ikke er i stand til at vælte antidumpingtolden over på producenterne, vil indførelsen af en antidumpingtold ændre de retlige betingelser, hvorunder markedsføringen af den af de fire producenter i stikprøven fremstillede ethanol på EU-markedet vil finde sted, således at de pågældende producenters retlige stilling under alle omstændigheder vil være umiddelbart og væsentligt påvirket.
- 29 Dels konstaterede Retten i den appellerede doms præmis 119-130, at de fire producenter i stikprøven var individuelt berørt af den omtvistede forordning, idet den i dommens præmis 131-145 forkastede Rådets og Kommissionens argumenter for det modsatte.
- 30 Retten fastslog for det tredje i den appellerede doms præmis 151-153, at søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association skulle afvises fra realitetsbehandling, for så vidt som det blev indgivet på vegne af alle medlemmerne af disse sammenslutninger ud over de fire amerikanske producenter i stikprøven, idet de pågældende sammenslutninger ikke havde fremlagt beviser for, at deres medlemmer var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning.
- 31 Retten foretog i tredje ombæring en undersøgelse af søgsmålsinteressen hos Growth Energy og Renewable Fuels Association. Den forkastede i den appellerede doms præmis 155-160 Kommissionens argument om, at Growth Energy og Renewable Fuels Association ikke havde en eksisterende og faktisk interesse i at få prøvet den omtvistede forordning, for så vidt som deres medlemmer hverken havde eksporteret bioethanol til EU i undersøgelsesperioden eller havde påbegyndt eksport heraf på tidspunktet for sagens anlæg.
- 32 I denne forbindelse anførte Retten i den appellerede doms præmis 157, at selv om Kommissionen, som alene var intervenient, ikke kunne fremsætte en formalitetsindsigelse om sagsøgernes manglende søgsmålsinteresse, påhvilede det imidlertid Retten at undersøge denne af egen drift. I det foreliggende tilfælde fastslog Retten for det første, at Growth Energy og Renewable Fuels Association havde søgsmålsinteresse, for så vidt som annullationen af den antidumpingtold, som den omtvistede forordning pålagde importen til EU af bioethanol fremstillet af de fire amerikanske producenter i stikprøven, kunne bibringe en fordel til disse sidstnævnte medlemmer. Den fastslog for det andet, at disse to sammenslutninger havde søgsmålsinteresse, for så vidt som de gjorde gældende, at der forelå en tilsidesættelse af deres egne processuelle rettigheder.

33 Retten afsluttede sin undersøgelse af, om søgsmålet kunne antages til realitetsbehandling i den appellerede doms præmis 161 og 162, som følger:

»161 Det følger af samtlige foregående betragtninger, at:

- Søgsmålet skal afvises, i det omfang der hermed tilsigtes annullation af den [omtvistede] forordning, for så vidt som den vedrører Marquis Energy (jf. [den appellerede doms] præmis 51).
- De første ni anbringender skal afvises, i det omfang sagsøgerne har gjort gældende, at de har personlig søgsmålskompetence (jf. [den appellerede doms] præmis 87).
- Søgsmålet skal afvises, i det omfang der hermed tilsigtes annullation af den anfægtede forordning, for så vidt som den vedrører sagsøgernes medlemmer ud over de fem amerikanske producenter i stikprøven (jf. [den appellerede doms] præmis 55 og 154).

162 Det må imidlertid fastslås, at søgsmålet skal antages til realitetsbehandling, for så vidt som sagsøgerne har nedlagt påstand om:

- for det første annullation af den anfægtede forordning, i det omfang den vedrører de fire amerikanske producenter i stikprøven (jf. [den appellerede doms] præmis 150), og
- for det andet annullation af den [omtvistede] forordning, i det omfang sagsøgerne med det tiende anbringende har gjort gældende, at deres egne processuelle rettigheder blev tilsidesat under antidumpingproceduren (jf. [den appellerede doms] præmis 87).«

Retsforhandlingerne for Domstolen og parternes påstande

34 Rådet har inden for rammerne af hovedappellen principalt nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- Søgsmålet anlagt i første instans af Growth Energy og Renewable Fuels Association forkastes.
- Growth Energy og Renewable Fuels Association tilpligtes at betale Rådets omkostninger i såvel første instans som i appelsagen.

35 Subsidiært har Rådet nedlagt følgende påstande:

- Sagen hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i første instans og i appelsagen udsættes.

36 Kommissionen har i sit svarskrift principalt nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- Søgsmålet i første instans afvises.
- Growth Energy og Renewable Fuels Association tilpligtes at betale sagsomkostningerne ved Retten og Domstolen.

37 Subsidiært har Kommissionen nedlagt følgende påstande:

- Den appellerede dom ophæves.
- Det første anbringendes andet led fremsat af Growth Energy og Renewable Fuels Association i første instans forkastes, og det første anbringendes øvrige led samt de øvrige anbringender hjemvises til Retten med henblik på fornyet behandling.
- Afgørelsen om sagsomkostningerne i de to instanser udsættes.

38 Growth Energy og Renewable Fuels Association har i deres svarskrift nedlagt følgende påstande:

- Appellen forkastes i sin helhed, og punkt 1 i den appellerede doms konklusion stadfæstes.
- Rådet tilpligtes at betale de omkostninger, som de har afholdt i første instans og i appelsagen.

39 Growth Energy og Renewable Fuels Association har inden for rammerne af kontraappellen principalt nedlagt følgende påstande:

- Punkt 2 i den appellerede doms konklusion annulleres, for så vidt som deres annulations søgsmål herved forkastes.
- Den omtvistede forordning annulleres i sin helhed, for så vidt som de selv og alle deres medlemmer er berørt heraf.
- Rådet tilpligtes at betale dels deres omkostninger i første instans ved Retten samt i hovedappellen og kontraappellen ved Domstolen, dels sine egne omkostninger.

40 Subsidiært, og såfremt Domstolen finder, at tvisten ikke er moden til påkendelse, har Growth Energy og Renewable Fuels Association nedlagt følgende påstande:

- Sagen hjemvises til Retten til påkendelse af de ni første annulationsanbringender, der er fremført på baggrund af de indstævntes individuelle retlige interesse, og af alle de øvrige annulationsanbringender, som er fremført på vegne af de indstævntes medlemmer ud over de fire amerikanske producenter, der var udtaget i stikprøven.
- Rådet tilpligtes at betale de omkostninger, som de hidtil har afholdt i første instans samt i hovedappellen og kontraappellen, og afgørelsen om sagsomkostningerne i forbindelse med den resterende del af proceduren udsættes.

41 I sit svarskrift har Rådet nedlagt følgende påstande:

- Kontraappellen forkastes i sin helhed, og punkt 2 i den appellerede doms konklusion stadfæstes.
- Growth Energy og Renewable Fuels Association tilpligtes at betale Rådets omkostninger i såvel første instans ved Retten som i hovedappellen og kontraappellen samt bære hver deres egne omkostninger.

42 I sit svarskrift har Kommissionen nedlagt følgende påstande:

- Kontraappellen afvises fra realitetsbehandling, subsidiært forkastes den som ugrundet.
- Growth Energy og Renewable Fuels Association tilpligtes at betale sagsomkostningerne.

Hovedappellen

- 43 Rådet har inden for rammerne af sin appel fremsat tre anbringender. Det første anbringende vedrører en fejlagtig fortolkning fra Rettens side af artikel 263 TEUF og af den relevante retspraksis og en utilstrækkelig begrundelse af den appellerede dom. Med det andet anbringende gøres gældende, at Retten anlagde en fejlagtig fortolkning af grundforordningens artikel 9, stk. 5. Med det tredje anbringende gøres gældende, at Retten fejlagtigt fastslog, at det ikke var umuligt at anvende individuel antidumpingtold på de amerikanske producenter i stikprøven.
- 44 Kommissionen har inden for rammerne af sine processkrifter udtrykt sin fulde støtte til den af Rådet iværksatte hovedappel og tilsluttet sig de i Rådets svarskrift fremførte argumenter. Kommissionen har imidlertid ligeledes fremsat et anbringende, som ikke er blevet fremsat af Rådet, men som den finder, at Domstolen skal undersøge af egen drift. Den har gjort gældende, at søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association skulle have været afvist fra realitetsbehandling, for så vidt som beskyttelsen af medlemmernes kommercielle interesser ikke falder ind under disse sammenslutningers formål som fastlagt i deres vedtægter.
- 45 Growth Energy og Renewable Fuels Association har gjort gældende, at appellen skal afvises i sin helhed. De har for det første gjort gældende, at Rådet inden for rammerne af sit første og andet anbringende i det væsentlige har rejst tvivl om faktiske forhold uden at gøre gældende, at Retten har foretaget en urigtig gengivelse af beviserne. For det andet finder de inden for rammerne af det tredje anbringende, at Rådet ikke har fremført sine argumenter med tiltrækkelig klarhed.
- 46 Domstolen vil først foretage en undersøgelse af den formalitetsindsigelse vedrørende hovedappellen, der er blevet rejst af Growth Energy og Renewable Fuels Association, dernæst af det anbringende, der er blevet rejst af Kommissionen inden for rammerne af dets processkrift til støtte for Rådet vedrørende den fejl, som Retten begik ved at antage søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association til realitetsbehandling, og endelig af Rådets første appelanbringende om, at disse to sammenslutninger ikke har søgsmålskompetence, og nærmere bestemt dette anbringendes første led om, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at de amerikanske bioethanolproducenter i stikprøven og som en følge heraf Growth Energy og Renewable Fuels Association var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning.

Formaliteten for så vidt angår hovedappellen

- 47 Det skal bemærkes, at bedømmelsen af de faktiske omstændigheder og bevismaterialet ganske vist ikke udgør et retsspørgsmål, der som sådant er undergivet Domstolens prøvelsesret i forbindelse med en appel, medmindre der er tale om en urigtig gengivelse af disse faktiske omstændigheder og dette bevismateriale. Når Retten har fastlagt eller vurderet de faktiske omstændigheder, er Domstolen dog i henhold til artikel 256 TEUF kompetent til at gennemføre en kontrol med den retlige kvalificering af disse faktiske omstændigheder og de retlige konsekvenser, som er blevet draget heraf (dom af 28.5.1998, Deere mod Kommissionen, C-7/95 P, EU:C:1998:256, præmis 21, af 10.12.2002, Kommissionen mod Camar og Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, præmis 69, og af 28.6.2018, Andres (Konkursboet Heitkamp BauHolding) mod Kommissionen, C-203/16 P, EU:C:2018:505, præmis 77).
- 48 I det foreliggende tilfælde har Rådet med sit første anbringende gjort gældende, at Retten begik to retlige fejl ved fortolkningen af artikel 263, stk. 4, TEUF ved at fastslå, at Growth Energy og Renewable Fuels Association var dels umiddelbart berørt dels individuelt berørt af den omtvistede forordning i deres egenskab af repræsentanter for de fire amerikanske bioethanolproducenter i stikprøven. Rådet har inden for rammerne af det første anbringende nærmere bestemt bestridt, at disse producenter kan anses for at være umiddelbart berørt af den omtvistede forordning, eftersom de i det væsentlige ikke direkte har eksporteret bioethanol til EU.

- 49 Rådet rejser dermed tvivl om de retlige konsekvenser, som Retten har draget af sine faktiske konstateringer, i det foreliggende tilfælde anerkendelsen af, at Growth Energy og Renewable Fuels Association havde søgsmålskompetence til at anfægte den omtvistede forordning som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, således at hovedappellen under alle omstændigheder i denne henseende skal antages til realitetsbehandling (jf. i denne retning dom af 10.12.2002, Kommissionen mod Camar og Tico, C-312/00 P, EU:C:2002:736, præmis 71, og af 28.6.2018, Tyskland mod Kommissionen, C-208/16 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2018:506, præmis 76, og af 28.6.2018, Tyskland mod Kommissionen, C-209/16 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2018:507, præmis 74).
- 50 Det følger heraf, at det på dette trin er ufornuddent at tage stilling til Rådets to øvrige anbringender, og at formalitetsindsigelsen vedrørende hovedappellens første anbringende, der er blevet fremsat af Growth Energy og Renewable Fuels Association, skal forkastes.

Anbringendet fremsat selvstændigt af Kommissionen om, at søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association i første instans skulle have været afvist

Parternes argumenter

- 51 Kommissionen har gjort gældende, at Retten skulle have afvist søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association i første instans, for så vidt som vedtægterne for disse sammenslutninger i det væsentlige ikke tillod dem at varetage en given sektors og/eller disses medlemmers økonomiske interesser. Domstolen er endvidere forpligtet til af egen drift at prøve dette argument.
- 52 Kommissionen er af den opfattelse, at Retten ved at beskrive Growth Energy og Renewable Fuels Association som »sammenslutninger, som repræsenterer de amerikanske bioethanolproducenter«, i den appellerede doms præmis 1 og dernæst »sammenslutninger, der repræsenterer den amerikanske bioethanolindustri's interesser«, i den appellerede doms præmis 42 foretog en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder. Disse to sammenslutninger kan således som almennyttige sammenslutninger i henhold til District of Columbia Non-Profit Corporation Act (District of Columbias lov om almennyttige sammenslutninger) ikke aktivt varetage en given sektors og/eller dennes medlemmers økonomiske interesser.
- 53 En sådan aktivitet er i øvrigt uforenelig med Growth Energys specifikke formål, som er at »fremme ethanol som vedvarende, ren og bæredygtig energikilde«, og med Renewable Fuels Association generelle formål, som er at »fremme og støtte udviklingen af en national, rentabel og konkurrencedygtig sektor for fornyelige brændstoffer«. Growth Energy og Renewable Fuels Association har endvidere på ingen måde forsøgt at gøre gældende, at deres søgsmål indgik i deres vedtægtsmæssige formål, men Retten har derimod i den appellerede doms præmis 75 fastslået, at formålet med deres søgsmål var »at beskytte den amerikanske bioethanolindustri's interesser«.
- 54 Growth Energy og Renewable Fuels Association har gjort gældende, at den omstændighed, at de er almennyttige, på ingen måde indebærer, at de ikke kan varetage en given sektors og/eller dennes medlemmers økonomiske interesser, men blot betyder, at de ikke må opnå økonomiske fordele og udlodde udbytte til sine aktionærer. De har tilføjet, at Kommissionen på et vilkårligt grundlag har konkluderet, at Renewable Fuels Associations formål var afgrænset til nationale hensyn og udelukkede varetagelsen af dens medlemmers økonomiske interesser i tredjelande. Arbejdet med at fremme en national branche er imidlertid også knyttet til dens vækst, herunder eksporten, således at den omtvistede forordning, for så vidt som den påvirker den pågældende branches konkurrencedygtighed, faktisk indgår i sammenslutningens formål.

55 Under alle omstændigheder kan Kommissionen som »anden part« i appellen på dette trin i proceduren ikke påberåbe sig, at der er tale om en urigtig gengivelse af beviserne herfor, når Rådet ikke har påberåbt sig dette, og gøre gældende, at Rettens konstateringer vedrørende sammenslutningens formål i realiteten er mere begrænsede. Den skulle have iværksat en kontraappel i henhold til artikel 178 i Domstolens procesreglement.

Domstolens bemærkninger

56 I henhold til procesreglementets artikel 174 skal påstandene i svarskriftet gå ud på, at appellen helt eller delvist tages til følge, afvises eller forkastes. Det følger endvidere af procesreglementets artikel 172 og 176, at parter, der kan indgive svarskrift, ved et særskilt dokument, som skal være forskelligt fra svarskriftet, kan iværksætte kontraappel, som ifølge nævnte reglements artikel 178, stk. 1, og artikel 178, stk. 3, andet punktum, skal gå ud på, at den appellerede dom ophæves helt eller delvist, idet de retlige anbringender og argumenter, der gøres gældende, skal være forskellige fra de anbringender og argumenter, der gøres gældende i svarskriftet.

57 Det fremgår af en samlet læsning af disse bestemmelser, at formålet med svarskriftet ikke kan være ophævelse af den appellerede dom af grunde, som adskiller sig fra og er selvstændige i forhold til de grunde, som påberåbes i appellen, idet sådanne grunde kun kan påberåbes inden for rammerne af en kontraappel (dom af 10.11.2016, DTS Distribuidora de Televisión Digital mod Kommissionen, C-449/14 P, EU:C:2016:848, præmis 99-101, og af 30.5.2017, Safa Nicu Sepahan mod Rådet, C-45/15 P, EU:C:2017:402, præmis 20).

58 I det foreliggende tilfælde og som anført af generaladvokaten i punkt 45 og 46 i forslaget til afgørelse har Kommissionen gjort et anbringende gældende om i det væsentlige, at Retten foretog en urigtig gengivelse af de faktiske omstændigheder ved at fastslå, at Growth Energy og Renewable Fuels Association var vedtægtsmæssigt bemyndiget til at varetage de økonomiske interesser i bioethanolsektoren eller deres medlemmer, som Rådet ikke har fremsat, og som derfor udgør en anden og selvstændig begrundelse for ophævelse af den appellerede dom, som ikke kan gøres gældende i forbindelse med en kontraappel.

59 Det følger imidlertid af fast retspraksis, at Domstolen, når den er blevet forelagt en appel i henhold til artikel 56 i dens statut, i givet fald af ex officio kan tage stilling til et anbringende om en ufravigelig procesforudsætning vedrørende manglende overholdelse af betingelsen i artikel 263 TEUF (jf. dom af 29.4.2004, Italien mod Kommissionen, C-298/00 P, EU:C:2004:240, præmis 35, samt kendelse af 15.4.2010, Makhteshim-Agan Holding m.fl. mod Kommissionen, C-517/08 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2010:190, præmis 54, og af 7.12.2017, Eurallumina mod Kommissionen, C-323/16 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2017:952, præmis 31).

60 Det af Kommissionen fremsatte anbringende kan således ikke tiltrædes.

61 Dels indebærer den omstændighed, at Growth Energy og Renewable Fuels Association ikke driver virksomhed med gevinst for øje, nemlig på ingen måde, at de ikke kan sikre en retlig beskyttelse af de kollektive interesser hos de juridiske personer, som de repræsenterer. Kommissionen har under alle omstændigheder hverken godtgjort eller hævdet, at de ikke havde partsevne.

62 Dels, og i modsætning til det af Kommissionen hævdede, er det på ingen måde åbenbart, at Growth Energys og Renewable Fuels Associations formål ikke giver dem mulighed for at sikre beskyttelsen af de økonomiske interesser hos deres medlemmer i tredjelande. Som anført af generaladvokaten i punkt 51 i forslaget til afgørelse er begge disse sammenslutningers formål så tilpas bredt formuleret, at det kan indbefatte et søgsmål, der har til formål at beskytte interesserne hos sammenslutningernes medlemmer mod handelsmæssige beskyttelsesforanstaltninger.

63 Det følger heraf, at Kommissionens selvstændige anbringende skal forkastes som åbenbart ugrundet.

Det første appelanbringendes første led om, at de amerikanske producenter i stikprøven er umiddelbart berørt

Parternes argumenter

- 64 Rådet har gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved i den appellerede doms præmis 104 at konkludere, at de fire amerikanske bioethanolproducenter i stikprøven var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning, hvilken konklusion i øvrigt blev begrundet i de oplysninger, der blev redegjort for i dommens præmis 114, 116 og 117.
- 65 Retten fastslog nemlig, at disse fire producenter var umiddelbart berørt, for så vidt som de var producenter af den vare, der i forbindelse med importen til EU blev belagt med antidumpingtold. Indførelsen af en sådan told har ændret de retlige betingelser, hvorunder markedsføringen af bioethanol på EU-markedet finder sted. Konstateringen af en sådan direkte virkning er uforenelig med den konstatering, der blev foretaget af Domstolen i dom af 28. april 2015, T & L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen (C-456/13 P, EU:C:2015:284, præmis 44-51). Som producenter, der ikke sælger deres varer direkte til EU, kan de højst være indirekte berørt set fra en økonomisk synsvinkel, for så vidt som de potentielt udsættes for en konkurrencemæssig ulempe i forhold til andre bioethanolproducenter, der ikke opkræves en antidumpingtold.
- 66 Ifølge Rådet var det med urette, at Retten fastslog, at antidumpingtolden ændrede de retlige betingelser for markedsføringen af den pågældende vare og således umiddelbart og væsentligt påvirkede retsstillingen for alle producenterne i stikprøven, hvad enten de er eksportører eller ej. Retten gik ved at konkludere, at alle producenter som udgangspunkt var umiddelbart berørt, ud over den faste retspraksis, som den henviser til, og gjorde sig således skyldig i retslig »overdrivelse«.
- 67 Retten tilsidesatte således betingelsen om at være umiddelbart berørt i artikel 263, stk. 4, TEUF, som kræver, at den foranstaltning, der er genstand for et søgsmål, umiddelbart skal have indvirkning på den pågældendes retsstilling og ikke må overlade et skøn til de adressater, der skal gennemføre den, men gennemførelsen skal ske helt automatisk, udelukkende i medfør af EU-reglerne og uden anvendelse af andre mellemkommende regler, idet den anså en formodet og indirekte ændring af den økonomiske situation for de fire producenter i stikprøven for tilstrækkelig.
- 68 Growth Energy og Renewable Fuels Association er af den opfattelse, at Retten ikke begik en retlig fejl ved at fastslå, at de var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning.

Domstolens bemærkninger

- 69 Det følger af Domstolens faste praksis, som Retten henviste til i den appellerede doms præmis 67, at betingelsen om, at en fysisk eller juridisk person skal være umiddelbart berørt af den foranstaltning, som prøves under en sag, kræver, at to kumulative betingelser er opfyldt, nemlig, for det første, at den anfægtede foranstaltning umiddelbart skal have indvirkning på den pågældendes retsstilling, og, for det andet, at foranstaltningen ikke må overlade et skøn til de adressater, der skal gennemføre den, men at gennemførelsen skal ske helt automatisk og udelukkende i medfør af EU-reglerne uden anvendelse af andre mellemkommende regler (jf. bl.a. dom af 5.5.1998, Compagnie Continentale (France) mod Kommissionen, C-391/96 P, EU:C:1998:194, præmis 41, samt kendelse af 10.3.2016, SolarWorld mod Kommissionen, C-142/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:163, præmis 22, og af 21.4.2016, Makro autoservicio mayorista og Vestel Iberia mod Kommissionen, C-264/15 P og C-265/15 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2016:301, præmis 45).

- 70 Som generaladvokaten anførte i punkt 58 i forslaget til afgørelse, er det Rettens bedømmelse af den første betingelse, som Rådet og Kommissionen har rejst tvivl om.
- 71 Institutionerne har nemlig i det væsentlige gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at konkludere, at de amerikanske producenter i stikprøven var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning som følge af, at en stor mængde af deres bioethanolproduktion i undersøgelsesperioden var blevet eksporteret regelmæssigt til EU af forhandlere/blandingsproducenter, således at deres retlige stilling på EU-markedet var blevet væsentligt påvirket som følge af antidumpingtoldens indførelse.
- 72 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at det følger af Domstolens faste praksis, at selv om forordninger, der indfører en antidumpingtold på en vare, ved deres art og rækkevidde har en regelskabende karakter, for så vidt som de finder anvendelse på de pågældende erhvervsdrivende i al almindelighed, er det ikke udelukket, at de kan berøre visse erhvervsdrivende individuelt, bl.a. under visse betingelser producenterne og eksportørerne af den pågældende vare (jf. i denne retning dom af 16.4.2015, *TMK Europe*, C-143/14, EU:C:2015:236, præmis 19 og den deri nævnte retspraksis).
- 73 I denne forbindelse har Domstolen gentagne gange fastslået, at retsakter om indførelse af antidumpingtold er i stand til umiddelbart og individuelt at berøre de producenter og eksportører, som tilregnes dumping på grundlag af oplysninger om deres forretningsforhold. Dette er tilfældet for de producenter og eksportører, der kan godtgøre, at de er direkte omhandlet i Kommissionens eller Rådets retsakter eller er berørt af de forudgående undersøgelser (jf. i denne retning bl.a. dom af 21.2.1984, *Allied Corporation m.fl. mod Kommissionen*, 239/82 og 275/82, EU:C:1984:68, præmis 11 og 12, og af 7.5.1987, *NTN Toyo Bearing m.fl. mod Rådet*, 240/84, EU:C:1987:202, præmis 5).
- 74 Det fremgår af denne retspraksis, at en virksomhed ikke kan anses for umiddelbart berørt af en forordning, der indfører en antidumpingtold, alene i sin egenskab af producent af et produkt, som er belagt med den pågældende told, eftersom det i denne forbindelse er essentielt at være eksportør. Det fremgår nemlig af selve ordlyden af den retspraksis, der er nævnt i denne doms foregående præmis, at det forhold, at visse producenter og eksportører af den omhandlede vare er umiddelbart berørt af en forordning, som indfører en antidumpingtold, navnlig skyldes, at de tilregnes dumping. En producent, der ikke eksporterer sin produktion til EU-markedet, men kun afsætter til sit hjemmemarked, kan ikke tilregnes dumping.
- 75 Følgelig som anført af generaladvokaten i punkt 77 i forslaget til afgørelse er den omstændighed alene, at en vare findes på EU-markedet, om det er i nok så betydelige mængder, ikke tilstrækkelig til at lægge til grund, at når varen bliver pålagt en antidumpingtold, bliver producentens retsstilling umiddelbart berørt af denne told.
- 76 I det foreliggende tilfælde, som det fremgår af 12. og 63. betragtning til den omtvistede forordning, og som Retten fastslog i den appellerede doms præmis 94, eksporterede de fire amerikanske producenter i stikprøven ikke direkte deres produktion til EU-markedet i undersøgelsesperioden. Følgelig var de ikke blevet tilregnet dumping, og der kunne ikke fastslås nogen individuel dumpingmargen i forhold til disse producenter, således som det fremgår af 64. og 76. betragtning til den omtvistede forordning, og som Retten anførte i den appellerede doms præmis 107-112.
- 77 Eftersom de pågældende producenter ikke direkte eksporterede deres produktion til EU-markedet og således ikke definitivt var blevet identificeret som eksportører i den omtvistede forordning, var de hverken umiddelbart berørt af de konstateringer om, at der forelå dumping, eller umiddelbart berørt økonomisk set, eftersom deres produktion ikke blev direkte belagt med den indførte antidumpingtold.
- 78 Amerikanske bioethanolproducenter er ganske vist blevet identificeret i institutionernes retsakter, for så vidt som de oprindeligt indgik i Kommissionens stikprøve af amerikanske eksporterende producenter. Denne omstændighed, som i øvrigt blev fremhævet af Retten i den appellerede doms

præmis 119, som vedrører analysen af, om de amerikanske producenter i stikprøven var individuelt berørt, er ikke tilstrækkelig til, at det kan konkluderes, at disse sidstnævnte er umiddelbart berørt af den omtvistede forordning.

- 79 Det fremgår nemlig af den retspraksis, der er nævnt i denne doms præmis 73, at det kun er de »producenter og eksportører« af det produkt, der er belagt med antidumpingtold, som tilregnes dumping, og som kan godtgøre, at de er blevet identificeret i institutionernes retsakter, som kan anses for umiddelbart berørt af den forordning, der indfører den nævnte told.
- 80 Som anført i denne doms præmis 76, er det imidlertid ubestridt, at de amerikanske producenter i stikprøven ikke direkte eksporterede deres bioethanolproduktion til EU-markedet.
- 81 Selv om det er korrekt, at den omtvistede forordning kan bringe de amerikanske bioethanolproducenter i en ufordelagtig konkurrenceposition, giver denne omstændighed, såfremt den må anses for godtgjort, ikke i sig selv mulighed for at fastslå, at disse producenters retsstilling blev berørt af forordningens bestemmelser, og at de derfor var umiddelbart berørt af denne (jf. i denne retning dom af 28.4.2015, T & L Sugars og Sidul Açúcares mod Kommissionen, C-456/13 P, EU:C:2015:284, præmis 37, og af 17.9.2015, Confederazione Cooperative Italiane m.fl. mod Anicav m.fl., C-455/13 P, C-457/13 P og C-460/13 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2015:616, præmis 49).
- 82 Retten begik således en retlig fejl ved at fastslå, at de amerikanske bioethanolproducenter i stikprøven var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning. Følgelig, og uden at det er fornødent at prøve de øvrige appelanbringender, skal den appellerede dom ophæves, for så vidt som den annullerede den omtvistede forordning, i det omfang denne vedrørte Patriot Renewable Fuels, Plymouth Energy Company, POET og Platinum Ethanol.

Om kontraappellen

- 83 Growth Energy og Renewable Fuels Association har inden for rammerne af deres kontraappel fremsat to anbringender om en fejlagtig analyse fra Rettens side vedrørende formaliteten for så vidt angår deres søgsmål. De har for det første gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at begrænse omfanget af deres individuelle søgsmålskompetence til deres tiende anbringende, som tilsigter at beskytte deres proceduremæssige rettigheder. De har således anfægtet konklusionen, hvormed Retten i præmis 161, andet led, i den appellerede dom afviste deres ni første anbringender.
- 84 De har for det andet gjort gældende, at Retten ligeledes begik en retlig fejl ved at nægte dem søgsmålskompetence på vegne af deres medlemmer ud over de amerikanske producenter af bioethanol i stikprøven, dvs. dels forhandlerne/blandingsproducenterne Murex og CHS, dels deres øvrige medlemmer, som ikke indgik i stikprøven. De har således anfægtet konklusionen, hvormed Retten i den appellerede doms præmis 161, tredje led, afviste søgsmålet, for så vidt som det tilsigtede annullation af den omtvistede forordning, og for så vidt som det vedrørte sagsøgerens medlemmer ud over de fem amerikanske producenter i stikprøven.
- 85 Rådet har gjort gældende, at kontraappellens to anbringender skal forkastes.
- 86 Kommissionen har subsidiært ligeledes gjort gældende, at den pågældende kontraappels to anbringender skal forkastes som åbenbart ugrundede, men har principalt ligeledes rejst to formalitetsindsigelse.

Formaliteten for så vidt angår kontraappellen

- 87 Kommissionen har for det første gjort gældende, at kontraappellen blev underskrevet elektronisk af en person, der hævdede at være medlem af advokatsamfundet i Athen (Grækenland) og Bruxelles (Belgien), men at hverken personens bestalling eller fuldmagt blev fremlagt, hvilket er tilstrækkeligt til at afvise kontraappellen, da denne mangel ikke er blevet afhjulpet.
- 88 Kommissionen har for det andet gjort gældende, at den kontraappel, der blev iværksat af Growth Energy og Renewable Fuels Association, skal afvises, akkurat som det annullationssøgsmål, som de anlagde i første instans for Retten, skulle have været det, idet de i henhold til deres vedtægter ikke var beføjet til at anlægge det. Kommissionen har fremført de samme argumenter som dem, den fremførte for at anfægte formaliteten for så vidt angår det appelskrift, der blev indgivet af de to sammenslutninger, og som er gengivet i denne doms præmis 51-53.
- 89 I denne forbindelse skal det konstateres, at originaleksemplaret af kontraappelskriftet som anført af generaladvokaten i punkt 113 i forslaget til afgørelse blev behørigt underskrevet af en advokat, hvis kompetence ikke er blevet anfægtet, og som under alle omstændigheder og i henhold til procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra b), behørigt har fremlagt dels dokumentation for, at den pågældende har ret til at give møde for en domstol i en medlemsstat, dels de fuldmagter, som Growth Energy og Renewable Fuels Association har udstedt.
- 90 Kommissionens første formalitetsindsigelse skal følgelig forkastes som åbenbart ugrundet.
- 91 Kommissionens anden formalitetsindsigelse skal ligeledes forkastes af de grunde, der er anført i denne doms præmis 60-63.

Det første anbringende

Parternes argumenter

- 92 Det første anbringende fra Growth Energy og Renewable Fuels Association kan inddeles i to led.
- 93 Det første anbringendes første led vedrører den omstændighed, at Retten i den appellerede doms præmis 79 fejlagtigt har konstateret, at den omtvistede forordning ikke ændrede disse to sammenslutningers retsstilling, rettigheder eller pligter.
- 94 Disse sammenslutninger er indledningsvis af den opfattelse, at en antidumpingforordning kan påvirke et retssubjekts retsstilling på anden måde end ved den blotte betaling af en antidumpingtold. I det foreliggende tilfælde ændrede den omtvistede forordning deres rettigheder og pligter, eftersom de alene har mandat til og som opgave at sikre beskyttelsen og repræsentationen af den amerikanske bioethanolindustri's rettigheder på vegne af deres medlemmer, hvad enten de er producenter, der er blevet udtaget ved stikprøve, eller ej.
- 95 De har dernæst anført, at de med det formål at repræsentere deres medlemmer på passende vis for Unionens institutioner aktivt har deltaget i den administrative procedure, som førte til vedtagelsen af den omtvistede forordning. Følgelig vil en forordning, der indfører en antidumpingtold, individuelt, og henset til dens vedtægtsmæssige formål, skade en sammenslutning, som ikke ville kunne opnå det ønskede resultat med sin deltagelse.

- 96 De har endelig gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved i den appellerede doms præmis 86 at tilsidesætte relevansen af dom af 24. marts 1993, CIRFS m.fl. mod Kommissionen (C-313/90, EU:C:1993:111), med den begrundelse, at sagsøgernes stilling som repræsentative sammenslutninger ikke var sammenlignelig med en forhandlingspartners stilling, idet denne officielt optræder på vegne af sine medlemmer som i den sag, der gav anledning til denne dom.
- 97 De har inden for rammerne af det andet led anfægtet Rettens konklusion i den appellerede doms præmis 85, hvorefter de kun kunne anses for umiddelbart og individuelt berørt af den omtvistede forordning i henhold til deres tiende anbringende om beskyttelse af de proceduregarantier, der indrømmes dem i grundforordningens artikel 6, stk. 7, artikel 19, stk. 1 og 2, og artikel 20, stk. 2, 4 og 5.
- 98 De har fremhævet, at de to domme, som Retten støttede sig på i denne forbindelse, nemlig dom af 4. oktober 1983, Fediol mod Kommissionen (191/82, EU:C:1983:259, præmis 31), og af 17. januar 2002, Rica Foods mod Kommissionen (T-47/00, EU:T:2002:7, præmis 55), ikke gør det muligt at fastslå, at denne konklusion er korrekt. Selv om det kan udledes af disse domme, at et retssubjekt kun kan være individuelt berørt af en retsakt, »når den pågældende EU-lovgivning tilsikrer vedkommende visse processuelle garantier«, kan de derimod ikke understøtte synspunktet om, at denne kompetence skal begrænses til kun at omfatte anbringender, der vedrører en tilsidesættelse af processuelle rettigheder.
- 99 De er af den opfattelse, at når det fastslået, at et retssubjekt er umiddelbart og individuelt berørt, skal denne sidstnævntes søgsmål anses for at kunne antages til realitetsbehandling i sin helhed. Alle de berørte parter som omhandlet i antidumpingforordningen, hvad enten de er producenter, eksportører, importører eller sammenslutninger deraf, har de samme rettigheder i henhold til denne forordning. Ved at nægte dem »fuld søgsmålskompetence« anerkendte Retten desuden, at ordningen for repræsentative sammenslutninger skal være forskellig alt efter, om de indgiver en klage eller anfægter en foranstaltning, som forårsager skade på disse eller deres medlemmer.
- 100 Rådet og Kommissionen har nedlagt påstand om, at det første anbringende forkastes, og har bl.a. gjort gældende, at Retten med rette fastslog, at rækkevidden af sammenslutningers søgsmålskompetence var begrænset til en beskyttelse af deres processuelle rettigheder.

Domstolens bemærkninger

- 101 Som det fremgår af den appellerede doms præmis 77-87, fastslog Retten i det væsentlige, at Growth Energy og Renewable Fuels Association skulle tillægges søgsmålskompetence i forhold til den omtvistede forordning, men alene i begrænset omfang for at sikre beskyttelse af deres processuelle rettigheder.
- 102 Det blev for det første i den appellerede doms præmis 79 nærmere bestemt fastslået, at Growth Energy og Renewable Fuels Association ikke var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning, for så vidt som denne kun lagde antidumpingtold på deres medlemmers varer, idet den ikke ændrede deres retsstilling. Det blev imidlertid for det andet i den appellerede doms præmis 80-85 og 87 fastslået, at disse to sammenslutninger ikke desto mindre havde søgsmålskompetence i forhold til den omtvistede forordning i deres egenskab af repræsentative sammenslutninger, der deltog i proceduren for vedtagelse af forordningen, men kun i begrænset omfang med det ene formål at sikre beskyttelsen af de processuelle rettigheder, som grundforordningen indrømmede dem. Den fastslog for det tredje i den appellerede doms præmis 86, at de ikke kunne påberåbe sig dom af 24. marts 1993, CIRFS m.fl. mod Kommissionen (C-313/90, EU:C:1993:111, præmis 28-30), eftersom deres stilling som repræsentative sammenslutninger ikke i henhold til grundforordningens ordlyd kunne sammenlignes med stillingen som en forhandler, der formelt handler på medlemmernes vegne.

- 103 Growth Energy og Renewable Fuels Association har inden for rammerne af deres anbringendes første led, der omhandler den appellerede doms præmis 79 og 86, i det væsentlige gjort gældende, at Retten skulle have indrømmet dem fuldstændig søgsmålskompetence, for så vidt som de aktivt deltog i den administrative antidumpingprocedure. Retten begik således retlige fejl ved at fastslå dels i den appellerede doms præmis 79, at de ikke var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning, dels i den appellerede doms præmis 86, at de ikke befandt sig i en situation, der var sammenlignelig med den situation, der gav anledning til dom af 24. marts 1993, CIREFS m.fl. mod Kommissionen (C-313/90, EU:C:1993:111, præmis 28-30).
- 104 De således fremførte argumenter fra Growth Energy og Renewable Fuels Association kan imidlertid ikke tiltrædes.
- 105 Det kan nemlig dels ikke lægges til grund, som anført af generaladvokaten i punkt 153 i forslaget til afgørelse, at den omtvistede forordning ændrede rettighederne og pligterne for Growth Energy og Renewable Fuels Association af den simple grund, at de havde mandat til og som opgave at sikre beskyttelsen og repræsentationen af den amerikanske bioethanolindustri's rettigheder på vegne af deres medlemmer. Dels var det som anført af generaladvokaten i punkt 160-165 i forslaget til afgørelse med rette, at Retten fastslog, at situationen for Growth Energy og Renewable Fuels Association på ingen måde kunne sammenlignes med en forhandlingsleders helt særlige situation som i den sag, der gav anledning til dom af 24. marts 1993, CIREFS m.fl. mod Kommissionen (C-313/90, EU:C:1993:111, præmis 28-30).
- 106 Growth Energy og Renewable Fuels Association har inden for rammerne af andet led af deres første anbringende i det væsentlige gjort gældende, at Retten begik en retlig fejl ved at begrænse omfanget af deres ret til retslig prøvelse af den omtvistede forordning til kun at omfatte forsvaret af deres processuelle rettigheder og ved følgelig kun at tiltræde deres tiende anbringende.
- 107 I denne forbindelse har Domstolen allerede fastslået, at en fysisk eller juridisk person, som har processuelle rettigheder, ikke i princippet, når der er indrømmet en hvilken som helst proceduregaranti, kan tilkendes søgsmålskompetence til at bestride en EU-retsakts materielle lovlighed. Den nøjagtige rækkevidde af en persons søgsmålsret til at anfægte en EU-retsakt afhænger således af den retsstilling, som EU-retten indrømmer ham med henblik på at beskytte den således anerkendte berettigede interesse (dom af 25.10.1977, Metro SB-Großmärkte mod Kommissionen, 26/76, EU:C:1977:167, præmis 13, og af 4.10.1983, Fediol mod Kommissionen, 191/82, EU:C:1983:259, præmis 31, samt kendelse af 5.5.2009, WWF-UK mod Rådet, C-355/08 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2009:286, præmis 44).
- 108 Følgelig og som anført af generaladvokaten i punkt 157 i forslaget til afgørelse kan alene den omstændighed, at processuelle garantier påberåbes, ikke medføre, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, idet det støttes på anbringender vedrørende tilsidesættelse af materielle regler (jf. i denne forbindelse kendelse af 5.5.2009, WWF-UK mod Rådet, C-355/08 P, ikke trykt i Sml., EU:C:2009:286, præmis 47).
- 109 Det følger heraf, at det første anbringende fra Growth Energy og Renewable Fuels Association skal forkastes som ubegrundet.

Det andet anbringende

Parternes argumenter

- 110 Inden for rammerne af deres andet anbringende, der kan inddeles i to led, har Growth Energy og Renewable Fuels Association gjort gældende, at Retten ligeledes begik en retlig fejl ved at nægte dem søgsmålskompetence på vegne af deres medlemmer ud over de amerikanske bioethanolproducenter i stikprøven, nemlig for det første forhandlerne/blandingsproducenterne Murex og CHS og for det andet de øvrige medlemmer, der ikke indgik i stikprøven.
- 111 Retten fastslog med urette i den appellerede doms præmis 52-55 først, at beskyttelsen af Murex' og CHS' interesser ikke kunne begrunde, at søgsmålet kunne antages til realitetsbehandling, idet disse forhandlere/blandingsproducenter blot var »associerede« medlemmer af Growth Energy og Renewable Fuels Association og ikke havde nogen stemmeret. I Domstolens retspraksis, som anerkender sammenslutningers søgsmålskompetence, sondres der ikke mellem associerede medlemmer og øvrige medlemmer, men derimod angives det klart, at et søgsmål vil blive antaget til realitetsbehandling, såfremt det er anlagt af en sammenslutning, der handler på vegne af et eller flere af sine medlemmer, som selv kunne have anlagt et søgsmål, der ville kunne antages til realitetsbehandling.
- 112 Retten fastslog ligeledes med urette i den appellerede doms præmis 152-154, at Growth Energys og Renewable Fuels Associations øvrige medlemmer, der ikke indgik i stikprøven for eksporterende producenter, ikke var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning, for så vidt som for det første disse to sammenslutninger ikke havde identificeret dem, og for det andet, at de ikke havde fremlagt noget bevis for, at de havde eksporteret bioethanol til EU, og at deres varer var blevet belagt med den antidumpingtold, der var blevet indført ved denne forordning. De har i denne forbindelse gjort gældende, at den omtvistede forordning som følge af, at den indfører en landsdækkende antidumpingtold på import af bioethanol med oprindelse i De Forenede Stater, skal anses for umiddelbart at berøre alle de amerikanske producenter, eftersom disse sidstnævntes retsstilling berøres umiddelbart på selv det tidspunkt, hvor deres vare indføres på EU-markedet. De potentielle eksportører er ligeledes umiddelbart berørt, eftersom antidumpingtolden har en indvirkning på varens eksportlokalitet.
- 113 Growth Energy og Renewable Fuels Association har tilføjet, at Retten ligeledes undlod at foretage en undersøgelse af spørgsmålet, om de var individuelt berørt. De intervenerede imidlertid under proceduren i deres egenskab af repræsentanter for samtlige deres medlemmer og fremlagde beviser for, at den amerikanske import ikke forvoldte væsentlig skade på industrien i EU. Det særlige ved den foreliggende sag er, at den omtvistede forordning blev vedtaget på grundlag af deres bemærkninger, som er udtryk for deres medlemmers synspunkter og holdninger. En manglende anerkendelse af deres søgsmålskompetence ville gøre det muligt for Rådet at unddrage sig enhver effektiv legalitetskontrol. I denne forbindelse er Rettens udtalelse i den appellerede doms præmis 161 ukorrekt og overdrevet.
- 114 Rådet har nedlagt påstand om, at kontraappellens andet anbringende skal afvises og under alle omstændigheder er åbenbart ugrundet.

Domstolens bemærkninger

- 115 Retten fastslog i den appellerede doms præmis 52-55, at Growth Energy og Renewable Fuels Association ikke havde søgsmålskompetence som repræsentanter for deres »associerede« medlemmer Murex og CHS. Den anførte i denne forbindelse i den appellerede doms præmis 53, at CHS i sin egenskab af associeret medlem af Renewable Fuels Association i henhold til sammenslutningens vedtægter havde ret til at deltage i medlemmernes møder, men havde ikke stemmeret. Retten fastslog ligeledes i den appellerede doms præmis 54, at Murex i sin egenskab af associeret medlem af Growth

Energy i henhold til sammenslutningens vedtægter heller ikke havde stemmeret. Retten konkluderede deraf, at CHS og Murex ikke havde mulighed for at gøre deres interesser gældende i forbindelse med en eventuel repræsentation fra deres sammenslutnings side af disse selskaber.

- 116 Retten fastslog endvidere i den appellerede doms præmis 151-153, at Growth Energy og Renewable Fuels Association dels ikke ud over de amerikanske producenter i stikprøven og forhandlerne/blandingsproducenterne Murex og CHS havde identificeret nogen af deres medlemmer ved navn, som kunne have søgsmålskompetence, dels ikke havde fremlagt noget bevis for, at sådanne medlemmer havde eksporteret bioethanol til EU og derfor var pålagt den antidumpingtold, der var blevet indført ved den omtvistede forordning. Den konkluderede deraf, at det ikke kunne lægges til grund, at de pågældende medlemmer kunne have været umiddelbart berørt af den omtvistede forordning.
- 117 Indledningsvis skal formalitetsindsigelsen vedrørende det andet anbringende, som Rådet fremsatte, forkastes. I modsætning til det af Rådet hævdede har Growth Energy og Renewable Fuels Association ikke rejst tvivl om Rettens bedømmelse af de faktiske omstændigheder, men derimod om den retlige kvalifikation af disse omstændigheder og nærmere bestemt konklusionen heraf, hvorefter dels disse to sammenslutninger ikke har søgsmålskompetence på vegne af forhandlerne/blandingsproducenterne Murex og CHS, dels de amerikanske bioethanolproducenter, der ikke indgik i stikprøven, ikke er umiddelbart berørt af den omtvistede forordning.
- 118 Dernæst skal det andet led i det af Growth Energy og Renewable Fuels Association fremsatte andet anbringende om en fejl begået af Retten, da den fastslog, at disse to sammenslutninger ikke havde søgsmålskompetence på vegne af deres medlemmer, som ikke indgik i stikprøven af eksporterende producenter, forkastes.
- 119 Som det fremgår af denne doms præmis 69-82, udgør hverken den omstændighed, at end ikke en væsentlig del af de amerikanske bioethanolproducenters produktion eksporteres til EU, eller den omstændighed, at de skal betale den antidumpingtold, som blev indført ved den omtvistede forordning, tilstrækkelige elementer til at konkludere, at de er umiddelbart berørt af forordningen som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 120 Derimod skal det andet anbringendes første led tiltrædes. Retten begik nemlig en retlig fejl ved at konkludere, at beskyttelsen af interesserne hos forhandlerne/blandingsproducenterne Murex og CHS ikke kunne begrunde, at søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association skulle antages til realitetsbehandling, for så vidt som disse kun havde egenskab af associerede medlemmer af disse sammenslutninger og følgelig ikke havde stemmeret i de pågældende sammenslutninger.
- 121 En sådan omstændighed er ikke tilstrækkelig til at godtgøre, at der ikke foreligger søgsmålskompetence for sådanne sammenslutninger.
- 122 Som anført af generaladvokaten i punkt 129 i forslaget til afgørelse afhænger spørgsmålet, om et annulationssøgsmål, der anlægges af en sammenslutning, som skal varetage sine medlemmers kollektive interesser, kan antages til realitetsbehandling i det andet tilfælde, som Retten har nævnt i den appellerede doms præmis 45, af, om de virksomheder, som den repræsenterer, har individuel retlig interesse i søgsmålet (jf. i denne retning kendelse af 18.12.1997, Sveriges Betodlars og Henrikson mod Kommissionen, C-409/96 P, EU:C:1997:635, præmis 46 og 47, samt dom af 22.6.2006, Belgien og Forum 187 mod Kommissionen, C-182/03 og C-217/03, EU:C:2006:416, præmis 56, af 22.12.2008, British Aggregates mod Kommissionen, C-487/06 P, EU:C:2008:757, præmis 33, og af 13.3.2018, European Union Copper Task Force mod Kommissionen, C-384/16 P, EU:C:2018:176, præmis 87).

- 123 Det kan imidlertid ikke anerkendes, at den manglende stemmeret for visse af en sammenslutnings medlemmer eller et andet instrument, der giver dem mulighed for at gøre deres interesser gældende i sammenslutningens regi, er tilstrækkelig til at godtgøre, at den pågældende sammenslutning ikke har til formål at repræsentere sådanne medlemmer.
- 124 Endvidere kan en sådan supplerende betingelse som anført af generaladvokaten i punkt 141 i forslaget til afgørelse være vanskelig at bedømme, navnlig på baggrund af de mulige forskelle i den lovgivning, der regulerer vedtægterne for den berørte sammenslutning.
- 125 Det følger heraf, at Retten begik en retlig fejl ved at fastslå, at det påhvilede Growth Energy og Renewable Fuels Association at godtgøre ikke kun, at deres medlemmer var umiddelbart og individuelt berørt som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF, men tillige, at de medlemmer, hvis interesser de ønskede at forsvare, endvidere skulle kunne gøre deres individuelle interesser gældende i disse sammenslutninger.
- 126 Følgelig skal den appellerede dom annulleres, for så vidt som den afviste søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association i deres egenskab af sammenslutninger, som varetager deres medlemmers kollektive interesser og nærmere bestemt forhandlerne/blandingsproducenterne Murex' og CHS' interesser, uden at prøve, om disse sidstnævnte var umiddelbart og individuelt berørt af den omtvistede forordning.

Søgsmålet for Retten

- 127 I henhold til artikel 61, stk. 1, i statuten for Den Europæiske Unions Domstol kan Domstolen, hvis den ophæver den af Retten truffene afgørelse, enten hjemvise den til Retten til afgørelse eller selv træffe endelig afgørelse, hvis sagen er moden til påkendelse.
- 128 I det foreliggende tilfælde finder Domstolen, at den er i besiddelse af alle de nødvendige oplysninger for selv at kunne træffe afgørelse om, hvorvidt søgsmålet for Retten fra Growth Energy og Renewable Fuels Association i deres egenskab af repræsentanter for interesserne hos de amerikanske bioethanolproducenter i stikprøven skal antages til realitetsbehandling.
- 129 Som det fremgår af nærværende doms præmis 69-82, begik Retten en retlig fejl, da den fastslog, at de amerikanske producenter i stikprøven var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning, for så vidt som de særdeles betydelige mængder bioethanol, der var blevet eksporteret til EU, var blevet købt i løbet af undersøgelsesperioden af forhandlerne/blandingsproducenterne af producenterne.
- 130 For så vidt som Growth Energy og Renewable Fuels Association med henblik på at godtgøre, at de var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning i deres egenskab af repræsentanter for de amerikanske producenter i stikprøven, alene påberåbte sig søgsmålskompetencen hos disse producenter, hvis konkurrencemæssige situation kan blive påvirket i væsentligt omfang af den antidumpingtold, der blev indført ved forordningen, skal det imidlertid konstateres, at de ikke har godtgjort, at disse producenter var umiddelbart berørt af den omtvistede forordning som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.
- 131 Som følge heraf, idet det bemærkes, at det påhvilede Growth Energy og Renewable Fuels Association at godtgøre, at deres medlemmer ikke kun var individuelt berørt, men også umiddelbart berørt af den omtvistede forordning, eftersom disse to betingelser er kumulative (jf. i denne retning dom af 3.10.2013, Inuit Tapiriit Kanatami m.fl. mod Parlamentet og Rådet, C-583/11 P, EU:C:2013:625, præmis 76, og af 13.3.2018, Industrias Químicas del Vallés mod Kommissionen, C-244/16 P, EU:C:2018:177, præmis 93), skal den af Rådet fremsatte formalitetsindsigelse tiltrædes, og annulationsøgsmålet til prøvelse af den omtvistede forordning skal på dette punkt afvises.

Sagens hjemvisning til Retten

- 132 Domstolen finder derimod, at den ikke selv er i stand til at træffe afgørelse om, hvorvidt søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association i deres egenskab af repræsentanter for interesserne hos forhandlerne/blandingsproducenterne Murex og CSH kan antages til realitetsbehandling, eftersom deres søgsmål blev afvist på dette punkt af Retten, uden at denne sidstnævnte havde foretaget en undersøgelse af, om disse forhandlere/blandingsproducenter var umiddelbart og individuelt berørt af den omtvistede forordning.
- 133 Nærværende sag skal følgelig hjemvises til Retten med henblik på, at denne tager stilling til, om søgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association kan realitetsbehandles, for så vidt som disse sammenslutninger anlagde dette søgsmål som repræsentanter for interesserne hos forhandlerne/blandingsproducenterne Murex og CHS.
- 134 Under disse omstændigheder udsættes afgørelsen om sagsomkostningerne.

På grundlag af disse præmisser udtaler og bestemmer Domstolen (Tredje Afdeling):

- 1) **Dommen afsagt af Den Europæiske Unions Ret den 9. juni 2016, Growth Energy og Renewable Fuels Association mod Rådet (T-276/13, EU:T:2016:340), ophæves, undtagen for så vidt som den frifandt Rådet i det søgsmål, der blev anlagt af Growth Energy og Renewable Fuels Association individuelt som berørte parter i sagen.**
- 2) **Annulationsøgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association afvises fra realitetsbehandling, for så vidt som disse anlagde dette søgsmål i deres egenskab af repræsentanter for interesserne hos de amerikanske bioethanolproducenter i stikprøven.**
- 3) **Sagen hjemvises til Retten, for at denne kan træffe afgørelse i annulationsøgsmålet fra Growth Energy og Renewable Fuels Association, for så vidt som disse anlagde søgsmålet i deres egenskab af repræsentanter for interesserne hos forhandlerne/blandingsproducenterne Murex og CHS.**
- 4) **Afgørelsen om sagsomkostningerne udsættes.**

Underskrifter